

Sygn. akt: I C 110/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Wołujewicz
Protokolant:	pracownik biurowy Magdalena Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 07 lipca 2016 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa (...) SA z siedzibą w W.

przeciwko J. F.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. F. na rzecz powoda (...) SA z siedzibą w W. kwotę 2142,42 zł (dwa tysiące sto czterdzieści dwa złote czterdzieści dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości:

- 8% od dnia 29 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.

- 7% od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

2. należność zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) wyroku, tj. kwotę 2221,01 zł (dwa tysiące dwieście dwadzieścia jeden złotych) rozkłada na 22 miesięcznych rat, 21 rat w wysokości 100 złotych (sto złotych) każda rata i ostatnia 22 rata w wysokości 121,01 złotych (sto dwadzieścia jeden złotych jeden grosz), płatnych do 15-tego dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym niniejszy wyrok się uprawomocni, z ustawowymi odsetkami w wysokości 7% w razie nieuiszczenia poszczególnych rat w terminie, od dnia wymagalności każdej raty do dnia zapłaty;

3. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Sygn. akt I C 110/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko J. F. o zapłatę kwoty 2 142,42 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia 29 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie kosztów sądowych – do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu wskazał, iż powód zawarł z pozwanym w dniu 31 sierpnia 2009 roku umowę o świadczenie usług, na mocy której powód zobowiązał się do rozpowszechniania programów telewizyjnych i radiowych oraz dostarczenia pozwanemu sprzętu umożliwiającego ich odfkodowanie i odbiór, natomiast pozwany zobowiązał się do terminowego uiszczania opłat abonamentowych. Podkreślił, iż z uwagi na fakt, iż pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania, powód rozwiązał przedmiotową umowę w dniu 31 maja 2015 roku i wezwał pozwanego do zwrotu sprzętu.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 12 stycznia 2016 roku w sprawie VI Nc-e (...) Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Z uwagi na fakt, iż korespondencja zawierająca przedmiotowy nakaz zapłaty oraz odpis pozwu nie została doręczona pozwanemu, wezwano powoda do wskazania aktualnego adresu miejsca zamieszkania pozwanego. Wobec nie wywiązania się przez powoda z zobowiązania, postanowieniem z dnia 9 lutego 2016 roku uchylono nakaz zapłaty z dnia 12 stycznia 2016 roku w całości, a rozpoznanie sprawy zostało przekazane do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Pozwany J. F. na rozprawie w dniu 7 lipca 2016 roku uznał powództwo w całości. Pozwany wniósł jednak o rozłożenie zasądanego roszczenia na raty w wysokości po 100,00 zł miesięcznie. Swój wniosek uzasadnił tym, że znajduje się obecnie w trudnej sytuacji finansowej, pracuje dorywczo, zarabia w zależności od tego, co zrobi w granicach 800,00 zł – 1 000,00 zł, z tego musi opłacić mieszkanie i ma na utrzymaniu niepracującą żonę i 7-miesięczne dziecko, a także ciąży na nim obowiązek alimentacyjny na 12-letnią córkę w kwocie 400,00 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 sierpnia 2009 roku pozwany J. F. zawarł z CANAL+ (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o abonament, na mocy której otrzymał dekoder do odbioru wybranego pakietu telewizyjnego.

bezsporne, nadto dowód: umowa o abonament z dnia 31/08/2009r. k. 20, aneks z dnia 31/08/2009r. k. 21, potwierdzenie zgodności danych z dnia 31/08/2009r. k. 22

W dniu 20 sierpnia 2013 roku pozwany zawarł z CANAL+ (...) S.A. porozumienie o rozwiązaniu przedmiotowej umowy z dniem 31 sierpnia 2013 roku, w celu zawarcia nowej umowy o świadczenie usług platformy NC+ z powodową spółką (...) S.A. z siedzibą w W..

bezsporne, nadto dowód: porozumienie o rozwiązaniu umowy z dnia 20/08/2013r. k. 19, umowa o świadczenie usług (oferta wspólna) z dnia 20/08/2013r. k. 17-18, regulamin świadczenia usług k. 40-46

Z dniem 2 czerwca 2014 roku spółka (...) S.A. połączyła się ze spółką (...) + (...) S.A. poprzez przeniesienie całego majątku spółki (...) + (...) S.A. na spółkę (...) S.A.

bezsporne, nadto dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 2/06/2014r. wydane w sprawie WA.XIII NS-REJ.KRS/(...) k. 32, zaświadczenie o dokonaniu wpisu z dnia 02/06/2014r. k. 32

Pozwany po rozstaniu ze swoją ówczesną partnerką pozostawił jej do korzystania przedmiotowy dekoder, która zobowiązała się do opłacania abonamentu. Po kilku miesiącach pozwany dowiedział się, że abonament za telewizję nie był jednak opłacany, w związku z czym nie zostały dotrzymane warunki przedmiotowej umowy o świadczenie usług. W wyniku niewywiązania się z przedmiotowej umowy powstały następujące zaległości: z tytułu opłaty abonamentowej w łącznej kwocie 859,30 zł (50,10 zł za miesiąc wrzesień 2014 roku, 130,31 zł za miesiąc październik 2014 roku, 34,40 zł za miesiąc listopad 2014 roku, 130,92 zł za miesiąc grudzień 2014 roku, 131,21 zł za miesiąc styczeń 2015 roku, 131,70 zł za miesiąc luty 2015 roku, 132,18 zł za miesiąc marzec 2015 roku, 118,45 zł za miesiąc kwiecień 2015 roku), z tytułu odsetek ustawowych liczonych od kwoty niezapłaconego abonamentu skapitalizowane na dzień złożenia pozwu w kwocie 63,12 zł oraz z tytułu kary za nieterminowy zwrot sprzętu w kwocie 100,00 zł.

bezsporne, nadto dowód: oświadczenie k. 30, nota księgowa nr (...) z dnia 31/07/2015r. k. 24, 29

Powód rozwiązał umowę o świadczenie usług z dniem 31 maja 2015 roku oraz poinformował pozwanego o obowiązku zapłaty powstałej zaległości w łącznej kwocie 885,27 zł do dnia 30 czerwca 2015 roku oraz o obowiązku zwrotu dekodera z wyposażeniem oraz dwiema kartami dekodującymi. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania w określonym terminie, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 990,92 zł oraz wezwał do zwrotu przedmiotowego sprzętu.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 18/06/2015r. k. 25-26, wezwanie windykacyjne z dnia 13/07/2015r. k. 27-28

Pozwany J. F. znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Obecnie pracuje dorywczo przy wykańczaniu wnętrz i zarabia średnio 800,00 zł - 1 000,00 zł miesięcznie. Pozwany ma na utrzymaniu żonę, która obecnie nie pracuje, oraz 7-miesięczne dziecko. Na pozwanym ciąży również obowiązek alimentacyjny na 12 letnią córkę w wysokości 400,00 zł miesięcznie, z którego się jednak nie wywiązuje w całości i płaci na rzecz córki tyle, ile jest w stanie. Obciążają go również wydatki związane z utrzymaniem mieszkania.

bezsporne, wyjaśnienia pozwanego na rozprawie w dniu 07 lipca 2016 roku w okresie od 00:04:58 do 00:07:52 – porównaj protokół k. 72-72v

Sąd zważył, co następuje:

W opinii sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Pozwany nie kwestionował faktu, iż łączyła go z powodem umowa o świadczenie usług telewizyjnych. Pozwany przyznał, iż nie wywiązał się z przedmiotowej umowy, nie były opłacane rachunki, jak również nie został zwrócony sprzęt - dekodery.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o dowody przedstawione przez powoda oraz oświadczenie pozwanego, należało uwzględnić żądanie powoda w całości, w związku z czym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 142,42 zł z odsetkami: ustawowymi w wysokości 8% od dnia 29 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, oraz w wysokości 7% od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonych świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (vide: A. Jakubecki, Komentarz do art. 320 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex Omega).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zasądzone roszczenie na mocy art. 320 k.p.c. należało rozłożyć na raty, z uwagi na trudną sytuację materialną i osobistą pozwanego. Nie zastosowanie w tym wypadku przepisu art. 320 k.p.c. mogłoby narazić pozwanego i jego bliskich na niepowetowaną szkodę.

Zauważyć należy, że zaprzestanie opłacania rachunków za abonament telewizyjny spowodowany był tym, iż pozwany pozostawił do korzystania dekodery swojej byłej partnerce, która zobowiązała się do opłacania przedmiotowych rachunków, czego jednak nie uczyniła. Podkreślić należy, iż pozwany przez wiele lat korzystał z usług tego operatora. Nie można więc zarzucić mu braku woli wywiązywania się z umowy. Podkreślenia wymaga fakt, iż pozwany znajduje się obecnie w trudnej sytuacji finansowej, pracuje bowiem dorywczo przy wykańczaniu wnętrz, przy czym zarabia średnio 800,00 zł – 1 000,00 zł miesięcznie, z czego musi opłacić mieszkanie, ma na utrzymaniu niepracującą żonę oraz 7-miesięczne dziecko, a także ciąży na nim obowiązek alimentacyjny na 12-letnią córkę w wysokości 400,00 zł miesięcznie. W tej sytuacji nie zastosowanie – zgodnie z wnioskiem pozwanego – rozłożenia na raty świadczenia mogłoby narazić pozwanego i jego bliskich na znaczną szkodę.

Sąd natomiast odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą

odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (porów. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Sąd bierze pod uwagę przesłanki związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Sąd biorąc pod uwagę, że pozwany uznał powództwo na pierwszej rozprawie oraz uwzględniając jego stan rodzinny i majątkowy, odstąpił od obciążenia go kosztami procesu.